

Psb 358

Sats: Melchior Vulpus 1570 - 1615), bearb. Markus Malmgren

KFA

KFA

Instrument

1.Säg, får jag kom - ma som jag är, med all min ång - est, synd och
 2.För - los - sa - re och Fräl - ser-man, har du ett hem ock - så för
 3.Jag, kom-mer, ty jag hör ditt svar. Till dig jag min för - trös - tan
 4.För - bar - ma - re, jag hör din röst. Den kal - lar var - je sorg-sen

4

brist, i dräkt så nött och fläc - kad, en vand - ra - re som hem be -
 mig, den vils - na, tröt - ta, ar - ma? I värl - den ald - rig ro jag
 bär, jag vet: den blir ej gäc - kad. Det blod du göt, det kors du
 själ, på värl-dens sti - gar vil - lad: Kom som du är! Vad ljuv - lig

7

gär, en tig - ga - re som all - ting mist, av värl - dens glit - ter gäc - kad?
 fann. Jag frå - gar: Vill i nåd du dig än ö - ver mig för - bar - ma?
 bar, de vitt - nar milt: Kom som du är, i dräkt så nött och fläc - kad.
 tröst, all smär - ta bju - der jag far - väl, all ång - est blir nu stil - lad.

1.
Säg, får jag komma som jag är,
med all min ångest, synd och brist,
i dräkt så nött och fläckad,
en vandrare som hem begär,
en tiggare som allting mist,
av världens glitter gäckad?

2.
Förlossare och Frälserman,
har du ett hem också för mig,
den vilsna, trötta, arma?
I världen aldrig ro jag fann.
Jag frågar: Vill i nåd du dig
än över mig förbarma?

3.
Jag kommer, ty jag hör ditt svar.
Till dig jag min förtröstan bär,
jag vet: den blir ej gäckad.
Det blod du göt, det kors du bar,
de vittnar milt: Kom som du är,
i dräkt så nött och fläckad.

4.
Förbarmare, jag hör din röst.
Den kallar varje sorgsen själ,
på världens stigar villad:
Kom som du är! Vad ljuvlig tröst,
all smärta bjuder jag farväl,
all ångest blir nu stillad.